

Indian Streams Research Journal

सांसारिक :-

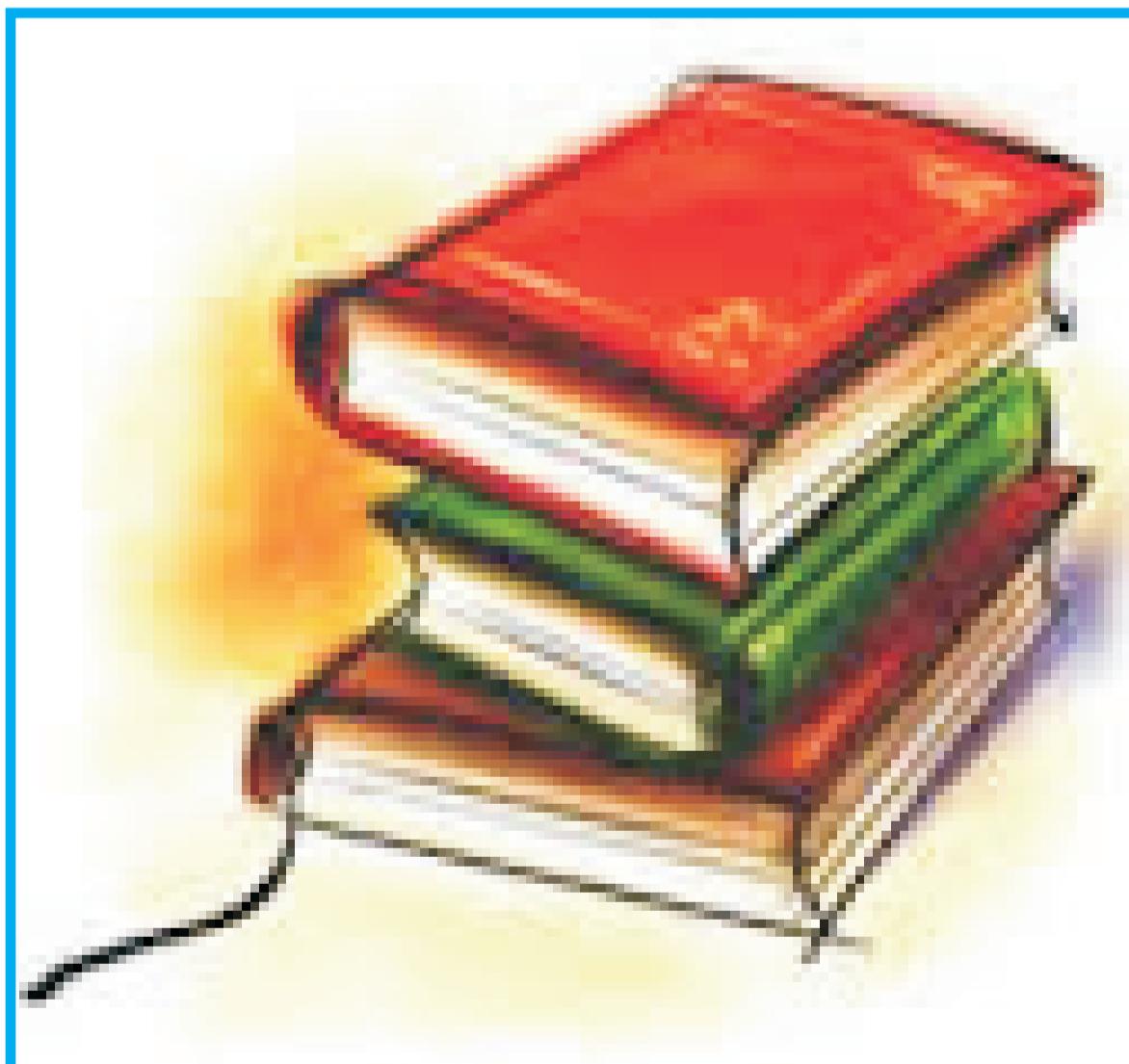
सहकार प्राचीन कालापासून अस्तित्वात आहे . भारतात हजारो वर्षांपुढी होऊन गेलेल्या अनेक सतांनी आपल्या धार्मिक ग्रंथानून दुर्वलास मदत करणे, असहाय्यास सहाय्य करणे, आपल्या आनंदात तसेच दुःखात इतरांना सामानुन घेणे या वावी सहकाराच्या माथ्यमातुन व्यक्त केलेल्या आहेत . मानवी समाजातील सामाजिक व आर्थिक संस्थांची आधारभुत संकल्पना देखील सहकार या तत्वांवर आधारलेली आहे . मानवाचा इतिहास शोधत असताना तेथेही सहकाराची वीजे सापडतात . सहकार म्हणजेच एकत्र काम करणे होय . एकत्र राहणे होय . तसेच वेळप्रसंगी एकमेकांना मदत करणे होय .

साळवे जगन्नाथ मोतीराम

अर्थशास्त्र विभाग प्रमुख, मु . सा . काकडे
महाविद्यालय, सोमेश्वरनगर .

सहकार : स्वरूप, व्याप्ती आणि आवश्यकता -एक दृष्टीक्षेप

प्रस्तावना :

सहकार ही नैसर्गिक प्रवृत्ती असून ती सहजपणे आपल्या वागण्या-वौलण्यातुन व्यक्त होत असते. रोजच्या व्यवहारातुन ती सहजपणे दिसून येते. उदा. आपणास कोणी पुस्तक मागितले असेल. एखादया मानसाचा पत्ता विचारला असेल तर त्या सर्व गोप्ती तुम्ही त्या व्यक्तीला सांगितल्या किंवा दिल्या तर तो सहकार होय आणि प्रत्येक व्यक्ती आपले आपले जीवन जगत असताना त्याला सहकाराची आवश्यकता नेहमी भासत असते. आज देखील जगामध्ये सहकाराचे असितल्या नाही असा एकही देश शोधून सापडणार नाही. याउलट अलिकडील काळात सहकाराचे महत्व दिवसेंदिवस वाढत असून सहकाराने फार मोठे क्षेत्र व्यापलेले दिसून येते. उदा. कृपी क्षेत्र, उद्योग क्षेत्र, सेवा क्षेत्र इत्यादी. सहकाराचे स्थान केवळ मानवी जीवनातच महत्वाचे आहे असे नाही, तर पशु, पक्षी, किटक यासारख्या प्राण्यांमध्ये देखील सहकाराची प्रवृत्ती आढळून येते.

थोडक्यात आपली ध्येय साध्य करण्यासाठी एकत्र येऊन एकमेकांना सहाय्य करून आपला विकास करणे म्हणजे सहकार होय. खेरे तर आपण सहकारावरच अधिक प्रमाणात जीवन जगत असतो असे म्हणता येईल.

सहकाराचा अर्थ:

सहकार म्हणजे एकवित काम करणे होय. मानवी समाजाच्या निर्मितीत एवढेच सहकाराचे तत्व जुने आहे. Co-operation हा शब्द लॅटिन भाषेतील Co-operation या शब्दापासुन निर्माण झाला आहे. या लॅटिन शब्दाचा अर्थ एकत्र काम करणे असा आहे. जेव्हा सहकार या शब्दाचा वापर सामाजिक आणि शास्त्रीय दृष्टीकोनातून केला जातो. तेव्हा त्याचा अर्थ समान आर्थिक गरजा भागविण्याच्या वावतीत मध्यस्थांकइन होणारे आर्थिक शोणण नाहीसे करण्यासाठी लोकांनी स्वेच्छेने निर्माण केलेली व्यवस्था असा होतो. सहकार ही मनुष्याची सामाजिक प्रवृत्ती आहे. समाजाच्या अर्थिक कल्याणासाठी या प्रवृत्तीचा कसा उपयोग करून व्यावयाचा यावरून सहकाराची व्याप्ती व स्वरूप ठरते. प्रत्येक देशातील निरनिराळ्या सामाजिक, गजकिय व आर्थिक परिस्थितीतून सहकारी चलवळीचा उगम झाला. काही देशातील शासनाने उल्लेजन दिले.

भारतासारख्या काही देशातील शासनाने सहकारास नियोजनाचे साधन मानले आहे. सहकारात परस्पर सहाय्य आणि एकमेकांना मदत करणे अपेक्षीत असते. सहकार ही एका उपजत नैसर्गिक आणि सहज प्रवृत्ती आहे. राजेशाही, लोकशाही व हूकुमशाही इत्यादी सर्व राजकीय प्रणालीत सहकाराची प्रेरणा महत्वाची ठरली आहे. एवढेच नाही तर समाजवाद आणि साम्यवाद या विचार प्रणाली मुंद्या सहकाराविना केवळ पोकळ ठरतात. त्यामुळे विना सहकार नाही उद्धार असे प्रासिद्ध घोषवाक्य वापरले जाते.

मानवी जीवन असितल्यासाठी कुटुंबर्धेपक्षा सहकार अधिक प्रभावशाली घटक असतो. अशा प्रकारे सहकार म्हणजे परस्पर सहकार्य होय. त्यामुळे एकमेका सहाय्य करू अवघे थरू सुपॅथ असे म्हटले जाते.

सहकाराची व्याख्या:

- १) प्रा. कॅन्वर्ट यांच्या मते: व्यक्तीने स्वेच्छेने एकत्र येऊन आपल्या आर्थिक हितसंबंधाच्या उन्नतीसाठी समानतेच्या तत्वावर निर्माण केलेली संघटना म्हणजे सहकार होय.
- २) सी. आर. फे: दुर्वलांनी निर्माण केलेली व निःस्वार्थी भूमिकेतून संयुक्त व्यवहारासाठी त्यांनी स्थापन केलेली संस्था म्हणजे सहकारी संस्था होय. या संस्थेचा कारभार अशा अटीवर चालविण्यात येतो की ज्या प्रमाणात सभासद करतात त्याच प्रमाणात संस्थेतील लाभात सहभाग उपलब्ध होतो.
- ३) प्यो. लॅर्वर्ट (१९६३): स्वतःच्या उपयोगासाठी व्यक्तींच्या समुदाने निर्माण केलेली आणि नियंत्रित केलेली लोकशाही नियमानुसार चालविलेली सभासदाच्या आणि एकंदर समाजाच्या सेवेसाठी प्रयत्न करणारी व्यवहार संस्था म्हणजे सहकारी संस्था होय.
- ४) भारतातील सहकारी कायदा १९१२ प्रमाणे सहकारी संस्थांची व्याख्या: “सहकार तत्वानुसार आपल्या सभासदांना आर्थिक हितसंबंधी कार्य करणारी संस्था म्हणजे सहकारी संस्था होय.”

सहकाराचे स्वरूप:

सहकाराच्या व्याख्यावरून सहकाराचे विविधांगी स्वरूप स्पष्ट करता येईल, नेमके सहकाराचे स्वरूप स्पष्ट होण्यास मदत होईल.

- १) संघटनात्मक स्वरूप: व्यापार उद्योग करण्यासाठी एकल व्यापारी संस्था, भागीदारी संस्था, भांडवली कंपनी, सहकारी संस्था व सर्व जनिक उपकम असे पाच संघटन प्रकार आहेत. तेव्हा व्यापार, उद्योग, सेवा उद्योग करण्यासाठी सहकारी संस्था स्थापन केल्या जातात. त्यामध्ये पत्तुपुरवठा सहकारी संस्था, सहकारी वैकं, ग्राहक सहकारी संस्था, खरेदी-विक्री सहकारी संघ, सहकारी मजूर संस्था, दुर्घटव्यवसाय सहकारी संस्था, कृपी विपणन सहकारी संस्था, पीक संरक्षण सहकारी संस्था, गुणनिर्माण सहकारी संस्था, पाणी पुरवठा सहकारी संस्था, बलुतेदार सहकारी संस्था आदी संघटनात्मक प्रकारांमध्ये सहकाराचे स्वरूप आढळते. सहकाराचे हे संघटनात्मक स्वरूप व्यक्तीचे संघटन अशा प्रकारे मुंद्या दिसून येते. समान उद्दिष्ट व समान गरजा यांच्या पूर्तिसाठी स्वेच्छेने एकवित येऊन लोकशाही पद्धतीने सहकारी संस्था चालविल्या जातात. या संघटनात्मक स्वरूपावरून सहकाराची ओळख म्हणून हे स्वरूप सर्वांत महत्वाचे आहे.

- २) आर्थिक स्वरूप: सहकार हे अर्थव्यवस्थेच्या विकासाच्या दृष्टीने महत्वाचे अंग आहे. लोकांच्या आर्थिक विकासाचे ते एक माध्यम म्हणून ओळखले जाते. सहकाराचे आर्थिक स्वरूप अ) एक अर्थपद्धती व एक क्षेत्र क) एक चलवळ असे तिहेरी आढळते. ज्याप्रमाणे भांडवलशाही, साम्यवाद व समाज या अर्थपद्धती आहेत. त्याप्रमाणे सहकार ही मुंद्या एक अर्थपद्धती आहे. देशाच्या अर्थव्यवस्थेमध्ये खाजगीक्षेत्र, सावंजनिक क्षेत्र व मिश्र क्षेत्र अशी क्षेत्रे आढळतात. तसेच सहकार क्षेत्र हे चौथे महत्वाचे क्षेत्र होय. भारताच्या अर्थव्यवस्थेमध्ये

तर सहकार क्षेत्राचा मोठा वाटा आहे. भारतातील साखर उद्योग हा सहकारी क्षेत्राच्या ताव्यात आहे. भारताच्या ग्रामीण भागातील कर्ज पुरवठा मुंद्या सहकारी क्षेत्राच्या हातात आहे. अनेक अन्य व्यवसाय उद्योग सहकारी क्षेत्रामध्ये आहेत. यावरून सहकारचे स्वरूप स्पष्ट होते. भारतामध्ये तर सहकार ही एक आर्थिक चळवळ बनली आहे. ग्रामीण भागाच्या सर्वांगिण विकासासाठी सहकाराची चळवळ गवविली जात आहे.

३) शैक्षणिक स्वरूप: सहकाराला आज शैक्षणिक प्रसाराचे साधन समजले जाते. विशेषत: ग्रामीण भागातील शेतकरी, मजूर, आदिवासी लहान कारागीर, खेडूत, मागासवर्गीय, दुर्वल घटक, महिला या सर्वांच्या दुर्घटनेसहकार हे शैक्षणिक प्रसाराचे साधन आहे. सहकारी संस्थामुळे शिक्षणाचे व साक्षरतेचे प्रमाण वाढले आहे. सहकाराच्या विस्तारामुळे प्रौढ शिक्षणालागुंद्या चालना मिळाली आहे. दुर्गम, डोंगराळ, अदिवासी, दुरच्या भागात जिथे सहकारी संस्था पोहचल्या आहेत. स्थापना झाल्या आहेत. तिथे शिक्षणाचा प्रसार झाला आहे. साक्षर होणे, शिक्षण घेणे ही महत्वाची जाणीव निर्माण करण्याचे श्रेय सहकारी चळवळीला दिले जाते. सहकाराला शैक्षणिक स्वरूप आहे.

४) सामाजिक स्वरूप: समाजाच्या उन्नतीचे माध्यम म्हणून सहकाराचे हे सामाजिक स्वरूप लक्षात घेतले पाहिजे वास्तविक काही सहकारी तज्ज्ञांच्या मते, सहकार ही आर्थिक चळवळ नसून ती एक सामाजिक चळवळ आहे. कारण सहकार हे मुळात सामाजिक गरजेतून उदयास आले आहे. म्हणून समाजाच्या प्रवौद्धनाने व विकासाचे कार्य सहकारामुळे गतिमान झाले आहे. समाजामध्ये धर्म, जात, पंथ, वर्ग, लिंग हे सर्व भेद वाजूला सारून सर्व सभासदांना सम्पादलीवर वागणूक दिली जाते. त्यामुळे सामाजिक विषमता व सृष्ट्यास्पृश्यता कमी होण्यास मदत झाली आहे. लोकशाही कारभारामुळे सर्वांना व्यवस्थापनात सहभागी होण्याची समान संधी प्राप्त होते. समाजातील दुर्वल घटकांना सहकारामुळे संरक्षण मिळले आहे. समाजातील सर्व भेद विसरून लोक एकत्र आल्याने समाजात एकसंघता व सामंजस्य निर्माण झाले आहे. सामाजिक सलोखा वाढला आहे. म्हणून सहकार ही समाजाची एक जीवनपद्धती बनली असल्याचे दिसून येत.

सहकाराची व्याप्ती: सहकाराची व्याप्ती व स्वरूप यावरून सहकाराची व्याप्ती स्पष्ट होते. पण सहकाराची व्याप्ती समजून घेण्यासाठी तो कोणत्या क्षेत्रात पसरला आहे. हे पहाणे उचित होईल. वास्तविक समाजाच्या सामाजिक -आर्थिक क्षेत्रातील प्रत्येक अंग व्यापले आहे. भारतातील महाराष्ट्रासारख्या गज्यामध्ये तर सहकार कुठे नाही? हा पद्धत पडतो म्हणून सहकाराची व्याप्ती पुढील प्रमाणे सांगता येईल.

१) कृषी क्षेत्र: सहकाराचा सर्वात जास्त विस्तार कृषी क्षेत्रात झाला आहे. भारतात मुंद्या सहकाराने कृषी क्षेत्र सर्वात जास्त व्यापले आहे. शेतीसाठी पीक कर्ज, मध्यम व दीर्घ मुदीरीचे कर्ज, वी-वियाणे, खते, कीटकनाशके, पाणीपुरवठा, शेतमाल, वहातुक आदीची मुविधा पुरविण्यासाठी विभिन्न प्रकारच्या सहकारी संस्था स्थापन झाल्या आहेत. कृषी क्षेत्राच्या विकास पतपुरवठायासून पीकसंरक्षणापर्यंत विविध सेवा सहकारी संस्थामार्फत उपलब्ध होतात. म्हणून भारतात तरी कृषी क्षेत्र विकासासाठी सहकार वरदान ठरले आहे.

२) उत्पादक- प्रक्रिया क्षेत्र : कृषी मालावर आधारीत उत्पादन व प्रक्रिया करण्यास अनेक संस्था स्थापन झालेल्या आहेत. साखर उत्पादन तर भारतातील सहकारी क्षेत्र जगत प्रसिद्ध आहे. मुतगिरणी, तेलगिरण्या, दूध प्रक्रिया संस्था, विणकर संस्था, खत कारखाना, कीटकनाशके निर्मिती, शेती उपयोगी साधने, सहकारी शेती, भातगिरण्या आदी वावतीत असंख्य सहकारी संस्था स्थापन झालेल्या दिसून येतात.

३) लघुउद्योग क्षेत्र : ग्रामीण उद्योग व लघुउद्योग क्षेत्रातमुंद्या सहकारी संस्था स्थापन झालेल्या आहेत. कर्जपुरवठा करण्यावावत मुंद्या सहकारी वॅका व नागरी सहकारी वॅका लघुउद्योगांना सवलत देतात.

४) वॅकिंग क्षेत्र : ग्रामीण भागात जिल्हा सहकारी वॅकामार्फत सहकार वॅकिंग क्षेत्रात कार्य करताना दिसते. विशेषत: वॅकिंग क्षेत्र सहकाराने कावीज केलेले आहे. मोठमोठ्या शहरामध्ये नागरी सहकारी वॅका व्यापक प्रमाणात कार्य करीत आहेत. तसेच ग्रामीण भागामध्ये शेतीसाठी कर्जपुरवठा करणा-न्या विविध कार्यकारी सेवा सहकारी संस्था कार्यरत आहेत.

५) नागरी क्षेत्र : सहकाराने काही वावतीत नागरी क्षेत्र वरेच व्यापले आहे. विशेषत: गृहनिर्माण, सदनिका, मालक सहकारी संस्था, पगारदारांच्या पतसंस्था इ. प्रकारच्या सहकारी संस्था स्थापन झालेल्या आहेत.

६) ग्राहक क्षेत्र : ग्राहकांना गृहपयोगी व जिवनावश्यक वस्तु पुरवण्यासाठी ग्राहक सहकारी भंडारे व संस्था कार्य करताना दिसून येतात. शेती अवजारे, पेट्रोल, डिझेल इत्यादी विकासासाठी सहकारी संस्था स्थापन झालेल्या आहेत. त्यामध्ये पीक संरक्षण, पाणीपुरवठा, वाहतूक, कृपीमाल साठवणूक, खरेदी-विकिकी, वॅकिंग इ. क्षेत्रातील सहकारी संस्थांचा समावेश होता.

७) सहकारी शिक्षण : सहकारी शिक्षण व प्रशिक्षण देण्यासाठी गार्डीय पातळीवर व गज्यपातळीवर संस्था/प्रशिक्षण केंद्रे स्थापन करण्यात आली आहेत. केंद्र सरकारने पुणे येणे येथे वैकुंठ मेहता सहकारी व्यवस्थापन संस्था स्थापन केली आहे. तर महाराष्ट्रातील सहकाराचे प्रशिक्षण देणारी दोन महाविद्यालये व तेग प्रशिक्षण केंद्रे आहेत. सहकार खात्यामार्फत ती चालविली जातात.

सहकाराची आवश्यकता: प्रामुख्याने लोकसंख्येच्यावावतीत भारताचा जगाच्या वावतीत दुसरा कमांक लागतो. भारतीय अर्थव्यवस्था ही विकसनशील असल्यामुळे या देशातील जनतेच्या सर्वांगिण विकासासाठी सहकारासारखे माध्यम निश्चितच उपयोगी आहे. म्हणूनच सहकाराची आवश्यकता पुढील मुद्यावरून लक्षात येईल.

- १) दुर्बल घटकांचे शोषण थांबविणे : पुर्वी समाजातील अनेक दुर्बल लोकांना आपल्या गरजांच्या पुर्तिसाठी पैशाची गरज भासते. त्यासाठी ते सावकाराकडे जात. सावकार त्यांना प्रचंड व्याज दराने कर्ज देत असत. त्यामुळे त्यांची आर्थिक स्थिती आणखीण हालाकीची होत असे. परंतु सहकारी संस्था आपल्या सभासदांना कमी व्याजदराने कर्ज पुरवठा करीत असल्याने दुर्बल लोकांचे शोषण थांबण्यास मदत झाली आहे.
- २) कृषी क्षेत्राच्या समृद्धीकरण : भारत हा कृषीप्रधान देश असल्यामुळे या कृषीक्षेत्राचा विकास करण्यासाठी केवळ राष्ट्रीयकृत व व्यापारी वँका पुरेशा नाहीत. तर सहकारी पतपुरवठ्याची मुद्धा नितांत आवश्यकता आहे.
- ३) लघुद्योग क्षेत्राचा विकास : देशाचा ग्रामीण भागातून अनेक लघुद्योग, ग्रामीण उद्योग, शेतीपुरक उद्योग आणि शेतीवर आधरित उद्योग स्थापन झालेले असतात. अशा उद्योगांना सातत्याने भांडवलाची आवश्यकता असते. ही गरज सहकारी संस्था व वँका पुर्ण करतात. म्हणून उद्योग क्षेत्राच्या विकासासाठी सहकाराची आवश्यकता आहे.
- ४) रोजगार निर्मिती : देशातील लाखो सहकारी संस्थांच्या माध्यमातून रोजगार निर्माण झाला आहे आणि पुढे ही रोजगार निर्माण होण्याची संधी जास्त आहे. म्हणून सहकारी क्षेत्राची गरज आहे.
- ५) प्रादेशिक समतोल : आपल्या देशातील शहरी भागाचा विकास झालेला आहे. त्यामानाने ग्रामीण भागाचा विकास झालेला नाही. सहकारी संस्था ग्रामीण व शहरी भागात स्थापन झाल्यामुळे ग्रामीण भागातील साधन सामग्रीचा परंपुर उपयोग करून ग्रामीण व शहरी ही दरी कमी होऊन प्रादेशिक समतोल होण्यास सहकारामुळे मदत झाली आहे.
- ६) सभासदांचे चाहणीमान उंचावणे: सहकारी संस्था आपल्या सभासदांना अल्पदराने कर्ज, त्यांच्या ठेवीवर व्याज तसेच त्यांनी गुंतविलेल्या भांडवलावर लाभांश देते. त्यामुळे त्यांच्या आर्थिक परिस्थितीत मुद्धारणा होऊन त्यांची ग्राहणीमानाची पातळी उंचावते. अशा प्रकारे वरील मुद्द्यांवरून असे लक्षात येते की, आपल्या देशात सहकाराची नितांत आवश्यकता आहे.

संदर्भ:-

- १) डॉ. गो. स कामत- सहकार तत्व व्यवहार आणि व्यवस्थापन, श्री विद्या प्रकाशन, पुणे द्वितीय आवृत्ती ऑगस्ट १९७९ .
- २) डॉ. के. आर दातीर- भारतातील वैकव्यवसाय आणि सहकार, प्रगती प्रकाशन, पुणे प्रथम आवृत्ती .
- ३) डॉ. वि. वि घाणेकर- सहका चळवळ १००वर्षांचे अवलोकन व नवी अव्हाने, इन्डीटयुट ऑफ रुरल डेव्हलपमेंट अॅन्ड एज्युकेशन पुणे .
- ४) C.R Fay – Co-operation At Home and abroad, P.S King ans san Ltd.